

Saint-Pierre-de-Colombier, 1 września 2026 r.

**W ŁĄCZNOŚCI Z NASZYM PAPIEŻEM LEONEM XIV, KTÓRY PRZYJEŻDŻA Z
WIZYTĄ DO FRANCJI, PIELEGNUJMY DUCHA DZIECIŃSTWA I PROMIENIUJ-
MY RADOŚCIĄ!**

Drodzy przyjaciele, drodzy młodzi przyjaciele,

Dziękujemy Bogu za wszystkie tegoroczne letnie działania z dziećmi, nastolatkami, młodzieżą i dorosłymi. Przygotujmy się w tych pierwszych tygodniach września na przyjęcie naszego papieża Leona XIV, który przyjeżdża z wizytą do naszego kraju. Tematem jego podróży apostolskiej będzie: „*Aby świat miał życie*”.

Wysilek: dążenie do spójnego życia chrześcijańskiego.

Słowo Boże: Mt 16, 13-23; J 21, 1-23. Zastanówmy się nad misją św. Piotra i jego następców, zanim powitamy we Francji naszego Ojca Świętego, papieża Leona XIV.

1) Dyscyplina: lepsze przygotowanie się do rozpoczęcia roku szkolnego (dyscyplina, modlitwa); sprawdzenie, czy realizujemy swój plan życia (codzienne rachunek sumienia)

2) Przewidywania: 8 września: święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny i Matki Bożej Gietrzwałdskiej; 12 września: święto Najświętszego Imienia Maryi; 14 września: święto Chwalebego Krzyża Pańskiego; 15 września: święto Matki Bożej Bolesnej; 21 września: święto św. Mateusza; 29 września: święto świętych archaniołów Michała, Gabriela i Rafała; 25–28 września: wizyta Leona XIV we Francji.

3) Wskazówka Duchowa

Paryż, Lourdes i Metz przygotowują się na przyjęcie papieża Leona XIV. Ostatnią podróżą apostolską papieża do Francji była wizyta Benedykta XVI w dniach 12–15 września 2008 r. w Paryżu i Lourdes. Papież Franciszek rzeczywiście odwiedził Francję – Strasburg, Marsylię i Korsykę – ale wyraźnie zaznaczył, że nie była to podróż apostolska do Francji.

Przygotujmy się dobrze na podróż apostolską Leona XIV, której głównym tematem będzie Życie. Francja uchwalila ustawę liberalizującą eutanazję, a nasz prezydent, pan Emmanuel Macron, ogłosił wejście w życie tej ustawy, która nie została uznana za niezgodną z konstytucją przez Radę Konstytucyjną! Módlmy się, aby nasz Ojciec Święty czerpał inspirację ze św. Jana Pawła II, który napisał ważną encyklikę „*Evangelium Vitae*”, o której mówiliśmy w wskazówkach duchowych z lipca. ***Tak, Francja potrzebuje ponownie usłyszeć głos następcy Piotra, głoszącego, że Jezus jest Drogą, Prawdą i Życiem oraz że każde życie ludzkie jest święte i należy je szanować od momentu poczęcia aż do naturalnego końca.*** Jezus – nie zapominajmy o tym – jest Życiem i pozwala nam uczestniczyć w życiu wiecznym, które zapewni nam wieczne szczęście w Bogu!

— **Nasz papież Leon XIV przybywa z wizytą do Francji, idąc w ślady swoich wielkich poprzedników.**

Zanim powitamy Ojca Świętego we Francji, zapraszamy was do wysłuchania i zgłębienia wyjątkowej homilii św. Jana Pawła II wygłoszonej w Le Bourget w święto Trójcy Świętej, 1 czerwca 1980 roku. Ta homilia wywarła na nas ogromne wrażenie. Ten papież pochodzący z Polski przypomniał nam, że jesteśmy „**starszą córą Kościoła**”. 22 września 1996 roku powrócił do Francji, aby uczcić 1500. rocznicę chrztu Chłodwiga.

Przytoczymy fragment jego homilii: „*Liturgia tej Mszy św. zachęca nas do powrotu do źródeł naszego chrztu. Piętnaście wieków temu król Franków, Chlodwig, przyjął ten sakrament. Jego chrzest miał takie samo znaczenie jak każdy inny chrzest. Przypomnijmy sobie słowa Chrystusa: «Nikt, jeśli nie narodzi się z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego».* ” W ten sposób władcy Franków dane było zostać powołanym do życia w Królestwie Bożym. Od dawna rozważał przesłanie chrześcijańskie, o którym świadczili przed nim Klotilda, Remigiusz, Vaast i Genowefa. Podjął decyzję o wyrzeczeniu się ducha zła, wszystkiego, co prowadzi do zła, oraz wszelkiej pychy; jednocześnie wyznawał wiarę Kościoła i przyłączył się do Chrystusa, Syna Bożego, który stał się człowiekiem, umarł i zmartwychwstał dla odkupienia świata. Chrzest uwolnił go od grzechu pierworodnego i od wszystkich wcześniej popełnionych grzechów, a dzięki łasce uświęcającej sprawił, że stał się uczestnikiem życia Bożego. Jego rodacy, ochrzczeni wraz z nim, otrzymali te same dary, stali się chrześcijanami, przybranymi synami Boga. Stali się również członkami Ludu Bożego, Kościoła... **Ta wielka jubileuszowa uroczystość chrztu daje wam okazję do refleksji nad otrzymanymi darami i wynikającymi z nich obowiązkami**... Niech nieustannie świeci światło wiary! Radujcie się, że z własnej woli zdecydowaliście się zjednoczyć z Chrystusem poprzez chrzest, aby wraz z braćmi kroczyć ścieżkami życia! W ten sposób świętujemy dziś XV setną rocznicę chrztu króla Chlodwiga. Amen!”

W Lourdes, podczas swojej ostatniej podróży do Francji, święty Jan Paweł II przekazał nam 15 sierpnia 2004 r. swoje ostatnie i wielkie przesłanie, które jest niczym jego testament, stanowiący kontynuację jego pierwszego przesłania wygłoszonego w Le Bourget 1 czerwca 1980 r.: „To wam, kobietom, przypada rola strażniczek tego, co niewidzialne!”. Do was wszystkich, bracia i siostry, kieruję gorący apel, abyście zrobili wszystko, co w waszej mocy, aby życie – każde życie – było szanowane od poczęcia aż do jego naturalnego końca. Życie jest świętym darem, nad którym nikt nie może panować.”

Matka Boża z Lourdes – mówił dalej – ma wreszcie przesłanie dla wszystkich: oto ono: «**Bądźcie wolnymi kobietami i mężczyznami!**». Pamiętajcie jednak: ludzka wolność jest wolnością naznaczoną grzechem. Ona również potrzebuje wyzwolenia. Chrystus jest jej wyzwolicielem, On, który «wyzwolił nas, abyśmy byli naprawdę wolni» (Ga 5, 1). **Brońcie swojej wolności! Drodzy przyjaciele, wiemy, że możemy liczyć na Tę, która nigdy nie uległa grzechowi i jest jedynym stworzeniem doskonale wolnym. Wam właśnie ją powierzam. Idźcie z Maryją ścieżkami pełnego urzeczywistnienia waszego człowieczeństwa!**”

Dziękujemy, święty Janie Pawle II, za to, że miałeś odwagę przypomnieć, iż Francja jest najstarszą córką Kościoła. Nie powinniśmy się chępić tym niezasłużonym darem Bożym, ale wielkie przesłanie tego polskiego papieża skierowane do Francji powinno pomóc nam przygotować się na przybycie Leona XIV we wrześniu 2026 roku. Czy jesteśmy wierni obietnicom złożonym podczas chrztu? Czy jesteśmy wierni misji, jaką Bóg powierzył Najstarszej Córcie Kościoła? W Le Bourget w 1980 roku święty Jan Paweł II sprecyzował tę misję: „Francja, najstarsza córa Kościoła i wychowawczyni narodów, czy jesteś wierna, dla dobra człowieka, przymierzu z mądrością wieczną?” Czy wreszcie jesteśmy prawdziwymi strażnikami tego, co niewidzialne, jakim jest Bóg, oraz prawdziwymi apostołami wolności wyzwolonej przez Chrystusa? Idąc śladami św. Jana Pawła II, nie możemy obawiać się przypominać, że nasze hasło „wolność, równość, braterstwo” znajduje swoje jedyne oparcie w chrzcie Chlodwiga i jego Franków!

— Pielęgnujmy ducha dzieciństwa

Niech przypomnienie wielkiego przesłania św. Jana Pawła II skierowanego do Francji przygotowuje nas na przyjęcie obecnego następcy św. Piotra, naszego papieża Leona XIV! Aby pozostać wiernymi bezinteresownym darom Boga i wynikającym z nich obowiązkom, absolutnie musimy odnaleźć i pielęgnować ewange-

liczny duch dzieciństwa. Święci, którzy ukształtowali Francję, zachęcają nas do naśladowania *Jezusa, łagodnego i pokornego sercem, oraz do poddania się przewodnictwu Królowej Francji poprzez poświęcenie się Jej Niepokalanemu Sercu, odmawianie różańca i adorację Jej Syna, Jezusa w Eucharystii.*

Francja znajduje się na skraju całkowitego upadku. Nadszedł czas, by się obudzić, wyrwać się z letargu i – jak wielokrotnie powtarzał nam święty Jan Paweł II – **pamiętać o naszych świętych i naśladować ich.** Jeszcze nic nie jest ostatecznie stracone! **Święty Pius X** przepowiedział nawrócenie Francji, a **Benedykt XVI**, pod koniec swojej podróży apostolskiej do Lourdes 15 września 2008 r., był przekonany, że „**czasy sprzyjają powrotowi do Boga**”.

Nasz papież Leon XIV 28 maja 2025 r. napisał do naszych biskupów: „*Drodzy bracia biskupi, wzywam wstawiennictwo świętego Jana Eudego, świętego Jana Marii Vianneya oraz świętej Teresy od Dzieciątka Jezus i Świętego Oblicza za wasz kraj i za Lud Boży, który odważnie wędruje po nim, pomimo przeciwnych, a czasem wrogich wiatrów obojętności, materializmu i indywidualizmu. Niech oni przywrócą odwagę temu Ludowi w pewności, że Chrystus naprawdę zmartwychwstał, On, Zbawiciel świata. Wnosząc o matczyną opiekę potężnej Patronki Francji, Matki Bożej Wniebowziętej, udzielam każdemu z was oraz wszystkim osobom powierzonych waszej opiece duszpasterskiej Błogosławieństwa Apostolskiego*”. **Przygotujmy się na radosne powitanie naszego papieża Leona XIV, który pragnie pomóc nam odzyskać żar naszych wielkich świętych, aby Francja nawróciła się i pozostała wierna obietnicom swojego chrztu oraz swojej misji jako najstarszej córki Kościoła!**

— **Promieniujmy chrześcijańską radością i nadzieją!**

Od czasu naszej letniej sesji w Sens – której nauczania można znaleźć na naszej stronie internetowej – zdecydowaliśmy się na **radość i nadzieję**, które powinny nas przepełniać w tym okresie powrotu do szkoły oraz w nowym roku nauki lub pracy. Wszystkie nasze „Rekolekcje dla wszystkich” w naszych różnych domach będą poświęcone radości. Ten wybór radości i nadziei był **wyborem Ojców Soboru Watykańskiego II: *Gaudium et Spes***; wyborem **św. Pawła VI** w jego adhortacji apostolskiej „*Gaudete in Domino*” = „radujcie się w Panu” w dniu Pięćdziesiątnicy 1975 roku; oraz wyboru **papieża Franciszka** w jego adhortacji apostolskiej „*Evangelii Gaudium*” – radości Ewangelii.

W tym okresie powrotu do szkoły mielibyśmy wszelkie powody, by skupić się na „**luctus et angor**” = smutku i niepokoju, ale jako synowie i córki Kościoła, idąc w ślady naszych wielkich świętych i Ojców Soboru Watykańskiego II, **chcemy i musimy skupić się na „*Gaudium et Spes*”, radości i nadziei!** **Złóżmy naszemu Ojcu Świętemu świadectwo radości i nadziei: Francja jeszcze nie umarła, ale dzięki łasce Bożej, dzięki nowej Pięćdziesiątnicy, dzięki triumfowi Niepokalanego Serca Maryi i panowaniu Serca Jezusa w naszych sercach, Francja, najstarsza córka Kościoła, nawróci się i ponownie stanie się wierna obietnicom swojego chrztu oraz swojej misji!**

DUCHOWE WSKAZÓWKI MATKI MARII AUGUSTY

Wskazówka n°9 : *Jak dziecko „W obliczu prób i pokus nie bójmy się, ale starajmy się spełniać warunki, których nauczano nas, by je pokonać: przede wszystkim całkowita otwartość, nawet jeśli wydaje nam się przesadzona. Nie grzesząc w obliczu pokusy, dajemy wielki dowód miłości i oddania. Jednak bez pomocy Pana naszego i Jego ludzkich narzędzi możemy czuć się zagubieni i rzeczywiście – wierzymy w to głęboko i coraz bardziej się na nich opieramy: dziecko, które wyczuwa i rozumie niebezpieczeństwo, przytula się do matki. Musimy uważać się za dzieci (por. Mt 18, 2-4). Słuchajmy i wierzymy; po prostu się poddajmy. Nalegam również na modlitwę i pokutę: znośmy, akceptujmy, przeżywajmy cierpienie moralne; w ten sposób sta-*

jemy się współodkupicielami, kochającymi i ukochanymi swojego Pana; oby mógł prosić nas o najbardziej krzyżujące uczestnictwo; niech w końcu znajdziemy w tym tylko rozkosz. Módlcie się więcej, bo nie jesteście wystarczająco dostępni dla Boga w działaniu. Niech nasze pokuty fizyczne będą normalne. Przede wszystkim kochajmy i sprawiamy, by inni kochali Jezusa. Czuwajmy i módlmy się (por. Mt 26, 41). Losem przyjaciół Jezusa jest cierpienie: „Tak właśnie traktuję moich przyjaciół” – powiedział Jezus do św. Teresy.”

Nasz Założyciel tak to komentował: „Czy to w aktywności, czy przykuta do łóżka, serce Matki Marii Augusty było zawsze przepełnione myślą o jej Ukochanym. Tak więc bez wytchnienia i odpoczynku czuwała, modliła się i ofiarowywała swoje cierpienia, bez szczególnych pokut, bez surowych postów, ponieważ miała być wzorem do naśladowania. Jednak w wszystkich swoich bólach, wyczerpujących zmaganiach i rozczarowaniach zawsze była zjednoczona z cierpiącym Sercem swojego Zbawiciela. Pewnego dnia święta Teresa z Avila, bardzo cierpiąc, usłyszała, jak Jezus mówi do niej: «Tak właśnie traktuję moich przyjaciół! » A ona mu odparła: „Ach, mój Boże! Nic dziwnego, że masz ich tak niewielu!” Matka Maria Augusta rozumiała odpowiedź świętej Teresy, rozumiejąc jednocześnie bogactwo cierpienia znoszonego z miłością. **Jezus bowiem dał jej do zrozumienia, że w rzeczywistości Krzyż jest cenny i że chrześcijanie nie powinni się go bać. Ale jest oczywiste, że aby tak było, muszą zrozumieć, iż Męka Jezusa stała się ich zbawieniem i że kiedy się kocha, wszystko ulega przemianie, a nawet można doświadczyć wielkiego szczęścia, wielkiej duchowej radości w cierpieniu zjednoczonym z Krzyżem Jezusa. Cierpienie jest zawsze obecne, bardzo realne i może być intensywne, ale nie ma sprzeczności w tym, by jednocześnie „cieszyć się” szczęściem dzielenia go z Ukochanym i rzeczywistej pomocy Mu w zbawianiu dusz i uświęcaniu serc.** Tak więc **Marta Robin**, której pewien gość bardzo współczuł z powodu jej fizycznej bezradności i dotkliwego cierpienia co tydzień, potrafiła jasno odpowiedzieć: „*Tak, bardzo cierpię, ale gdyby Jezus zabrał mi te cierpienia, jakże byłabym nieszczęśliwa!*”.

4) **Formacja:** Na naszej stronie internetowej znajdziecie wszystkie materiały dydaktyczne z naszej tegorocznej letniej sesji w Sens poświęconej radości.

Przeczytajmy lub ponownie zapoznajmy się z pamiętnikami siostry Łucji, widzącej z Fatimy, aby lepiej zrozumieć znaczenie nabożeństwa w pierwsze soboty miesiąca, które wraz z poświęceniem Rosji przez papieża i zjednoczonych z nim biskupów stanowią dwa warunki wymagane przez Niebo dla triumfu Niepokalanego Serca Maryi i czasu pokoju obdarzonego światu.

5) **Działanie:** W tym Roku Radości bądźmy przekonanymi i zdecydowanymi świadkami. Powtórzmy z przekonaniem: Francja jeszcze nie umarła. Królowa Francji często nas chroniła i nadal będzie nas chronić. **Powstańmy! Ruszajmy! Bądźmy małymi narzędziami Niepokalanego Serca Maryi, aby przyspieszyć triumf Jej Serca.**

Życzymy wam udanego powrotu do szkoły i zapewniamy o naszych modlitwach oraz naszej miłości. Z serdecznością was błogosławię i zapewniam o modlitwie oraz miłości Ojca Józefa, Matki Heleny oraz naszych sióstr i braci. Dziękujemy za wasze modlitwy i hojność. Bądźmy zjednoczeni w miłości i módlmy się, cierpiemy, ofiarujemy się za wszystkich, którzy cierpią z powodu wojen, terroryzmu i innych form przemocy!

Ojciec Bernard

